

21

Foreningen af Tjenestemænd ved
sociale Institutioner.

København, den 1. Marts 1928.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Normeringslov for
Finansaaret 1928—29.

Foreningen af Tjenestemænd ved sociale Institutioner tillader sig at rette Henvendelse til det ærede Udvalg i følgende Anledning:

Under 1. Juli f. A. tilstillede Foreningen det Landstingsudvalg, som da havde det senere til Lov Nr. 188 af 16. Juli 1927 ophøjede Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd til Behandling, en Skrivelse, hvori man bl. a. anmodede det nævnte Udvalg om at overveje at indsætte i Lovforslaget en Bestemmelse om, at de Personer, der vilde blive ansat i de ved Loven oprettede faste Stillinger af samme Art som de ikke-faste Stillinger, i hvilke de indtil da havde fungeret, ved Stillingerne første Besættelse maatte erholde Tjenestealder fra Tidspunktet for deres Ansættelse ved Institutionerne i de omhandlede ikke-faste Stillinger.

I sin under 12. Juli f. A. afgivne Betænkning udtalte det omhandlede Udvalg, at det „finder det naturligt, at der tages et saadant Hensyn til disse Tjenestemænd, og mener, at der paa den kommende Normeringslov efter særlig Undersøgelse for hver enkelt Tjenestemand's Vedkommende bør tages Beslutning om eventuelt at tillægge dem forøget Tjenestealder til Imødekomme af de derom fremsatte Ønsker“, jfr. Rigsdagstidende 1926—27, Tillæg B. Sp. 3139.

Under Forslagets derpaa følgende Behandling i selve Landstinget den 13. s. M. udtalte Udvalgets Ordfører — jfr. Rigsdagstidende 1926—27, Landstingets Forhandlinger Sp. 2554 — bl. a. følgende:

„Jeg maa paa Udvalgets Vegne gøre opmærksom paa, at der for Udvalget har foreligget et Andragende eller en Henstilling fra „Foreningen af Tjenestemænd ved sociale Institutioner“. Disse Institutioner omfatter Direktoratet for Sygekassevæsenet og Invalidforsikringsraadet. Udvalget var paa et vist Tidspunkt indforstaaet med at indføre en Ændring i Forslaget, der imødekom den forelagte Henstilling; men efterhaanden som Udvalgets Forhandlinger skred frem, blev man enig om at udtrykke Udvalgets Opfattelse med Hensyn til dette Andragende i Betænkningen i Stedet for at indføre en Ændring i Forslaget. Andragendet gik ud paa, at de Tjenestemænd, der gør Tjeneste i disse Institutioner, og som i Øjeblikket ikke er fast ansat, skulde ved fast Ansættelse opnaa en Tjenestealder, regnet fra det Tidspunkt, fra hvilket de i det hele taget har gjort Tjeneste i den paagældende Stilling. Fra Udvalgets Side anbefaler man den paagældende Henstilling, anbefaler den paa den Maade, at man henstiller, at der ved den kommende Normeringslov bliver taget Hensyn hertil, saa at Tjenestealderen for disse Tjenestemænd regnes ikke fra den faste Ansættelse, men fra det Tidspunkt, fra hvilket de har gjort Tjeneste som honorarlønnede i den paagældende Stilling. Denne Henstilling skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale til Gennemførelse paa Normeringsloven for det kommende Aar.“

Sundhedsminister Dr. med. V. Rubow bemærkede hertil, at han kunde tiltræde „Udvalgets Udtalelser i Betænkningen angaaende Tjenestemændenes Anciennet“, jfr. Rigsdagstidende 1926—27, Landstingets Forhandlinger Sp. 2555.